

[Waldorff]

Ligesom andre mener jeg, at det er en dårlig idé at udbyde hele sokkelområdet. Det dér med, at man skal lade olieselskaberne udpege de områder, som kan være af interesse, fremfor at lade staten gøre det, er noget pjat, for alle ved, hvad det er for områder, olieselskaberne er interesseret i i dag. Det, der er perspektiv i – og så vidt jeg husker, er det også nævnt i redegørelsen – er, at efter som man ved, hvad det er for nogle områder, der er interesse for, og man oven i købet også har en fornemmelse af, hvilke områder det kan være svært at få en interesse for, så kan man kombinere tilladelser på områder af de to forskellige kategorier. Derved sikrer man rent faktisk en efterforskning også i nogle områder, som der ikke er så stor interesse for. Også på dette område vil vi støtte det socialdemokratiske forslag, men det er muligt, man kan gøre noget, der er næsten lige så godt, ved at følge fru Lone Dybkjærs forslag om i stedet måske at diskutere, hvor mange tilladelser man vil meddele i sidste ende. Hvor mange blokke vil man have ud? Det kan godt være, at den idé er lige så fin som den anden. Det er ret vigtigt, og det er det også af langsigtede forsyningsmæssige grunde. Som situationen er i øjeblikket, vil det blive dårlige tilladelser, for staten dårlige tilladelser, man kommer til at give, hvis man skal af væsentlig større områder end i det omfang, der er anslået i det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Jeg vil godt komme ind på nogle ting i modeltilladelsen. Jeg går ud fra, den er offentligt tilgængelig, og at man godt må beskæftige sig med den. Der er ikke rigtig nogen, der har nævnt så meget om det, men jeg vil nævne som et eksempel på, at man virkelig er interesseret i at gøre olieselskaberne glade for det her, produktionsafgiften, en 2 pct.s produktionsafgift for en produktion på et kvartal på 72.500 m³. Det betyder, at Danfeltet ikke som i dag skal betale 8 pct. i royalty, men skal betale 2 pct. i royalty plus 8 pct. af en lille sjat, der går ud over det dér. Jeg ville godt høre nogle argumenter, f. eks. regnskabsmæssige, gående på, at det ikke skulle være en god forretning at udvinde Danfeltet, som det er i dag. Og hvad er det for en beskatningspolitik, man nu vil forfølge? Det er korrekt – og der kan være fornuft i – at have differentierede royalties, alt efter hvor store produktionsmængderne er, men

det kan ikke være korrekt, at man nu går ind med de nye koncessioner og underbyder den koncession, som allerede eksisterer, og som A. P. Møller har. Det formål, som skulle tilgodeses, nemlig at gøre de mindre felter attraktive, er allerede tilgodeset én gang med kulbrinteskatteloven. Her mener jeg virkelig, at der er brug for nogle flere argumenter.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti ønsker fortsat, at vi arbejder henimod en flerstrengt energipolitik. Vi er derfor også meget tilfredse med energiministerens redegørelse her, som er baggrunden for debatten. Det er efter vores opfattelse både et godt og forståeligt dokument. Det er det også for de firmaer, der skal gå ind i oliejakten eventuelt. Man kan sige, at man efter at have sat sig ind i denne redegørelse ved, hvad man går ind til, og det er naturligvis vigtigt for et engagement.

Efter vor opfattelse bør Danmark gå varsomt til værks på dette område. Vi finder ikke principielt, at det er rimeligt med en større energiudvinding end det, der svarer til et dansk behov. Efter vor opfattelse må det ikke være således, at det er landets økonomiske situation, der skal reddes ved en eventuel energiexport. Det må være ved nationens evne til at overleve på lige fod med andre. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke skal tage den kilde med ind, som vi nu engang har, hvis vi bare administrerer den fornuftigt og rigtigt.

Vi er tilfredse med, at energiministeren nævner, at det offentlige engagement må være på ca. 20 pct., og med, at man efter et eventuelt fund særskilt må tage stilling til, om det offentlige skal deltage i en eventuel feltudbygning, og i givet fald i hvilken størrelsesorden det skal være. Vi mener ikke, der er megen realisme i at tale om, at private virksomheder skal gå ind i dette foretagende, hvis ikke det er således, at det offentlige også er villig til at engagere sig i en eller anden størrelsesorden. Der er efter vores opfattelse ikke ret mange danske virksomheder, som er i stand til at magte en så stor opgave. Skal danske virksomheder derfor have en chance – og det er regeringens mål, det står der også i redegørelsen, og det er vi meget enige i – så er det nødvendigt med et statsligt engagement.